

VERS FÖR VERS TAFSIR KAPITEL 88 al-Ghashiyah DEL-2

SURAT al-Ghashiyah - Kapitel 88

Det som skall överskugga allt

DEL 2 Vers 11-20

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

[I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN](#)

88:11

لَا تَسْمَعُ فِيهَا لَٰغِيَةً

där de inte tvingas höra tomt och meningslöst tal;

REDAKTIONENS
ANTECKNINGAR

Vers 88:11 - لَا تَسْمَعُ فِيهَا لِأَغْيَةً ۗ

”Du hör där inget meningslöst tal”

Teologisk innebörd

Versen beskriver en av paradiset mest subtila men djupa kvaliteter: tystnaden från allt ovärdigt, störande eller meningslöst. I *janna ‘aliya* (vers 10) råder inte bara fysisk skönhet, utan också verbal renhet – inget *laghiyah*, dvs. tomt prat, förolämpningar, lögner eller ovärdigt ljud.

- Detta är en bild av fullkomlig frid – inte bara från smärta, utan från störande mänsklig kommunikation.
- Teologiskt visar versen att paradiset är en plats där allt är meningsfullt, rent och fridfullt – även samtalet.
- Det är också en kontrast till världslivet, där människan ofta plågas av ovärdigt tal, konflikter och distraktioner.

Språklig och retorisk analys

- **لَا (la)**: Negation – förstärker att detta är en absolut frånvaro.
- **تَسْمَعُ (tasma‘u)**: Verb i presensform – ”du hör” – riktat till den troende, vilket skapar närhet.
- **فِيهَا (fiha)**: ”där” – syftar på paradiset.
- **لَأَغْيَةً (laghiyah)**: ”meningslöst prat”, ”ovärdigt ljud” – feminin substantivform från roten ل-غ-و, som betyder att tala tomt, ovärdigt eller störande.

□ Retoriskt är versen kort, mjuk och suggestiv. Den använder negation och konkret sensorisk bild (hörsel) för att uttrycka en abstrakt kvalitet: verbal frid. Den poetiska effekten förstärks av ljudlig mjukhet (l-gh-y), vilket speglar innehållets stillhet.

Klassisk tafsir

al-Tabari

Han tolkar *laghiyah* som allt ovärdigt tal – lögner, förolämpningar, tomt prat. Han betonar att paradiset är fritt från detta, till skillnad från världslivet.

al-Jalalayn

Förklarar att *laghiyah* betyder meningslöst eller syndigt tal, och att detta inte förekommer i paradiset.

Ibn Kathir

Han kopplar versen till andra verser där paradiset beskrivs som fritt från tomt prat och synd. Han tolkar detta som en del av paradiset perfektion.

al-Sa‘di

Han ser versen som en bild för verbal renhet – i paradiset finns inget som stör, sårar eller förnedrar. Allt är fridfullt.

al-Qurtubi

Diskuterar *laghiyah* som ett begrepp för allt ovärdigt tal – från skvaller till hån. Han tolkar versen som en poetisk och teologisk bild av paradiset som plats för renhet.

Moderna kommentarer

Mohammad Knut Bernström

Översätter versen som: "Du hör där inget meningslöst tal", och kommenterar att detta är en bild för verbal frid – paradiset är inte bara vackert, det är också tyst från allt ovärdigt.

Abdullah Yusuf Ali

Tolkar versen som en kontrast till världslivet: i paradiset finns inget tomt

prat, inget som stör. Han ser detta som en subtil men djup aspekt av belöningen.

88:12

فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ

[en lustgård] med flödande källor

REDAKTIONENS
ANTECKNINGAR

Vers 88:12 - فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ

”Där finns en flödande källa”

Teologisk innebörd

Versen fortsätter beskrivningen av paradiset som de troende får vistas i. Efter att ha fått veta att paradiset är upphöjt (vers 10) och fritt från ovärdigt tal (vers 11), får vi nu en konkret bild av dess innehåll: en *‘ayn jariyah* – en källa som flödar. Det är en symbol för liv, renhet, och evig njutning.

- Vatten i paradiset är ett återkommande motiv i Qur’anen – det representerar både fysisk njutning och andlig frid.
- Teologiskt visar versen att paradiset är en plats där behov tillgodoses med överflöd och skönhet, utan ansträngning.
- Den flödande källan är också en kontrast till helvetets kokande källa (vers 5), vilket förstärker tematisk dualitet.

Språklig och retorisk analys

- **فِيهَا (fiha):** "där" – syftar på paradiset, vilket förankrar platsen.
- **عَيْنٌ (‘ayn):** "källa", "springkälla" – obestämd form, vilket antyder att det finns flera, eller att denna är särskilt vacker.
- **جَارِيَةٌ (jariyah):** "flödande", "rinnande" – feminin participform från roten ج-ر-ي, som betyder att rinna, flöda, vara i rörelse.

□ Retoriskt är versen kort, melodisk och sensorisk. Den skapar en visuell och auditiv bild av vatten som flödar – en symbol för liv och frid. Kombinationen av *‘ayn* och *jariyah* förstärker känslan av rörelse och överflöd.

Klassisk tafsir

al-Tabari

Han tolkar *‘ayn jariyah* som en källa i paradiset vars vatten flödar utan hinder – till skillnad från världens källor som kan sina. Han betonar att detta är en del av paradiset överflöd.

al-Jalalayn

Förklarar att det finns en källa som flödar – vilket antyder att paradiset är fullt av liv och rörelse.

Ibn Kathir

Han kopplar versen till andra verser där paradiset beskrivs med floder och källor. Han tolkar *‘ayn jariyah* som en källa som ger njutning och frid.

al-Sa‘di

Han ser versen som en bild för paradiset rikedom – vatten som flödar är ett tecken på att alla behov tillgodoses.

al-Qurtubi

Diskuterar *‘ayn* som en symbol för både fysisk och andlig näring. Han tolkar versen som en poetisk och teologisk bild av paradiset som plats för evig vila.

Moderna kommentarer

Mohammad Knut Bernström

Översätter versen som: "Där finns en flödande källa", och kommenterar att detta är en bild för paradiset som plats för liv, rörelse och frid.

Abdullah Yusuf Ali

Tolkar versen som en poetisk beskrivning av paradiset – där vatten flödar fritt, som en symbol för evig njutning och gudomlig omsorg.

88:13

فِيهَا سُرُرٌ مَّرْفُوعَةٌ

och rikt utsirade troner,

REDAKTIONENS
ANTECKNINGAR

Vers 88:13 – فِيهَا سُرُرٌ مَّرْفُوعَةٌ

"Där finns upphöjda troner"

Teologisk innebörd

Versen fortsätter paradisskildringen med en bild av *surur marfu'ah* – upphöjda troner eller viloplatser. Det är en symbol för ära, komfort och värdighet. I paradiset sitter de troende inte på marken, utan på höga, upphöjda platser – ett tecken på deras status och frid.

- *Surur* kan betyda troner, soffor eller viloplatser – det är en bild av vila

och njutning.

- *Marfu'ah* antyder att de är högt placerade – både fysiskt och symboliskt.
- Teologiskt visar versen att de troende får en plats av ära, vila och trygghet – motsatsen till de fördömdas förnedring.

Språklig och retorisk analys

- فِيهَا (**fiha**): "där" – syftar på paradiset.
- سُورٍ (**surur**): "troner", "soffor", "viloplatser" – plural, obestämd form, vilket antyder mångfald och prakt.
- مَرْفُوعَةٍ (**marfu'ah**): "upphöjda", "högt placerade" – feminin participform från roten ر-ف-ع, som betyder att höja, upplyfta.

□ Retoriskt är versen kort, visuell och majestätisk. Den skapar en bild av paradiset som en plats där de troende sitter i ära, inte står i kö eller ligger i smärta. Kombinationen av *surur* och *marfu'ah* förstärker känslan av värdighet och vila.

Klassisk tafsir

al-Tabari

Han tolkar *surur marfu'ah* som troner som är högt placerade – både fysiskt och i rang. Han betonar att detta är en del av paradiset ära.

al-Jalalayn

Förklarar att tronerna är upphöjda – antingen i höjd eller i status. Han ser detta som en bild för komfort och ära.

Ibn Kathir

Han kopplar versen till andra verser där paradiset beskrivs med troner, kuddar och viloplatser. Han tolkar *marfu'ah* som ett tecken på att de troende är upphöjda i rang.

al-Sa'di

Han ser versen som en bild för paradiset prakt – de troende får sitta på upphöjda platser, i frid och ära.

al-Qurtubi

Diskuterar *surur* som en symbol för vila, och *marfu'ah* som en symbol för ära. Han tolkar versen som en poetisk och teologisk bild av paradiset som plats för värdighet.

Moderna kommentarer

Mohammad Knut Bernström

Översätter versen som: "Där finns upphöjda troner", och kommenterar att detta är en bild för paradiset som plats för vila och ära.

Abdullah Yusuf Ali

Tolkar versen som en poetisk beskrivning av paradiset – där de troende sitter på upphöjda platser, i frid och värdighet.

88:14

وَأَكْوَابُ مَوْضُوعَةٌ

där dryckesbägare har burits fram

REDAKTIONENS
ANTECKNINGAR

Vers 88:14 - وَأَكْوَابٌ مَّوْضُوعَةٌ

”Och bägare som står redo”

Teologisk innebörd

Versen fortsätter paradisskildringen med en bild av *akwab mawdu‘ah* – bägare som är placerade, redo att användas. Det är en symbol för ständig tillgång till njutning, dryck och komfort. I paradiset behöver man inte söka eller vänta – allt är tillgängligt, vackert och förberett.

- *Akwab* är dryckeskärl utan handtag – ofta för kall, ren dryck.
- *Mawdu‘ah* antyder att de är ordnade, tillgängliga, estetiskt placerade.
- Teologiskt visar versen att paradiset är en plats där behov tillgodoses med lätthet och skönhet – utan ansträngning eller väntan.

Språklig och retorisk analys

- وَأَكْوَابٌ (**wa-akwab**): ”och bägare” – plural, obestämd form, vilket antyder mångfald och överflöd.
- مَّوْضُوعَةٌ (**mawdu‘ah**): ”placerade”, ”uppställda” – feminin participform från roten و-ض-ع, som betyder att sätta, placera, ordna.

□ Retoriskt är versen kort, visuell och harmonisk. Den skapar en bild av ordning, skönhet och tillgänglighet. Kombinationen av *akwab* och *mawdu‘ah* förstärker känslan av att paradiset är förberett för njutning.

Klassisk tafsir

al-Tabari

Han tolkar *akwab mawdu‘ah* som bägare som är ordnade och tillgängliga – redo att användas av paradiset invånare. Han betonar att detta är en del av paradiset komfort.

al-Jalalayn

Förklarar att bågare är uppställda, redo att användas – vilket antyder att paradiset är fullt av överflöd och skönhet.

Ibn Kathir

Han kopplar versen till andra verser där paradiset beskrivs med drycker och kärlek. Han tolkar *mawdu‘ah* som att de är estetiskt och praktiskt placerade.

al-Sa‘di

Han ser versen som en bild för att paradiset är förberett – inget saknas, inget kräver ansträngning. Allt är redo.

al-Qurtubi

Diskuterar *akwab* som en symbol för dryck, och *mawdu‘ah* som en symbol för ordning och tillgänglighet. Han tolkar versen som en poetisk och teologisk bild av paradiset som plats för njutning.

Moderna kommentarer

Mohammad Knut Bernström

Översätter versen som: "Och bågare som står redo", och kommenterar att detta är en bild för paradiset som plats för ständig tillgång till njutning.

Abdullah Yusuf Ali

Tolkar versen som en poetisk beskrivning av paradiset – där allt är förberett, tillgängligt och vackert. Han ser detta som en del av Guds generositet.

88:15

وَنَمَارِقُ مَصْفُوفَةٌ

och kuddar ordnats i rader

REDAKTIONENS
ANTECKNINGAR

Vers 88:15 - وَنَمَارِقُ مَصْفُوفَةٌ ۝

”Och kuddar som ligger i ordnade rader”

Teologisk innebörd

Versen fortsätter paradisskildringen med en bild av *namariq masfufah* – kuddar som är vackert ordnade. Det är en symbol för komfort, skönhet och estetisk harmoni. I paradiset är inte bara födan och drycken fullkomlig – även viloplatsen är mjuk, inbjudande och estetiskt tilltalande.

- *Namariq* är små, dekorativa kuddar – ofta använda för vila eller prydnad.
- *Masfufah* antyder att de är ordnade i rader – vilket ger en känsla av skönhet, ordning och överflöd.
- Teologiskt visar versen att paradiset är en plats där varje detalj är omsorgsfullt förberedd för de troende – även det som är estetiskt och bekvämt.

Språklig och retorisk analys

- وَنَمَارِقُ (**wa-namariq**): ”och kuddar” – plural, obestämd form, vilket antyder mångfald och prakt.
- مَصْفُوفَةٌ (**masfufah**): ”ordnade”, ”uppradade” – feminin participform från roten ص-ف-ف, som betyder att rada upp, arrangera.

□ Retoriskt är versen mjuk, visuell och harmonisk. Den skapar en bild av paradiset som en plats där även vilan är estetiskt tilltalande.

Kombinationen av *namariq* och *masfufah* förstärker känslan av komfort

och skönhet.

Klassisk tafsir

al-Tabari

Han tolkar *namariq masfufah* som små kuddar som är vackert ordnade – ett tecken på paradiset komfort och prakt.

al-Jalalayn

Förklarar att kuddarna är ordnade i rader – vilket antyder skönhet och överflöd.

Ibn Kathir

Han kopplar versen till andra verser där paradiset beskrivs med viloplatser, troner och kuddar. Han tolkar *masfufah* som ett tecken på att allt är förberett och vackert.

al-Sa'di

Han ser versen som en bild för paradiset mjukhet – de troende får vila i komfort och skönhet.

al-Qurtubi

Diskuterar *namariq* som en symbol för vila, och *masfufah* som en symbol för ordning och estetik. Han tolkar versen som en poetisk och teologisk bild av paradiset som plats för frid.

Moderna kommentarer

Mohammad Knut Bernström

Översätter versen som: "Och kuddar som ligger i ordnade rader", och kommenterar att detta är en bild för paradiset som plats för komfort och skönhet.

Abdullah Yusuf Ali

Tolkar versen som en poetisk beskrivning av paradiset – där även vilan är estetiskt tilltalande och full av frid.

88:16

وَزَرَابِيٌّ مَبْثُوثَةٌ

och [mjuka] mattor lagts ut.

REDAKTIONENS
ANTECKNINGAR

Vers 88:16 – وَزَرَابِيٌّ مَبْثُوثَةٌ؟

”Och mattor som är utbredda”

Teologisk innebörd

Versen avslutar den poetiska beskrivningen av paradiset med en bild av *zarabiyy mabthuthah* – mattor som är utspridda, utbredda och redo att användas. Det är en symbol för komfort, skönhet och tillgänglighet. Paradiset är inte bara upphöjt (vers 10), tyst (vers 11), och fullt av dryck och vila (verser 12–15) – det är också estetiskt och praktiskt inrett.

- *Zarabiyy* är lyxiga mattor, ofta broderade och mjuka.
- *Mabthuthah* antyder att de är utspridda överallt – vilket ger en känsla av överflöd och tillgänglighet.
- Teologiskt visar versen att paradiset är en plats där varje detalj är omsorgsfullt förberedd för de troende – även golvet de går och vilar på.

Språklig och retorisk analys

- **وَزْرَابِيٌّ (wa-zarabiyy)**: "och mattor" – plural, obestämd form, vilket antyder mångfald och prakt.
- **مَبْثُوثَةٌ (mabthuthah)**: "utbredda", "utspridda" – feminin participform från roten ب-ث-ث, som betyder att sprida, strö ut.

□ Retoriskt är versen mjuk, visuell och avslutande. Den skapar en bild av paradiset som en plats där komforten är total – från troner till kuddar till mattor. Kombinationen av *zarabiyy* och *mabthuthah* förstärker känslan av skönhet och tillgänglighet.

Klassisk tafsir

al-Tabari

Han tolkar *zarabiyy mabthuthah* som lyxiga mattor som är utspridda i paradiset – ett tecken på komfort och överflöd.

al-Jalalayn

Förklarar att mattorna är utbredda överallt – vilket antyder att paradiset är fullt av vila och skönhet.

Ibn Kathir

Han kopplar versen till andra verser där paradiset beskrivs med viloplatser och inredning. Han tolkar *mabthuthah* som att de är tillgängliga och rikligt förekommande.

al-Sa'di

Han ser versen som en bild för att paradiset är förberett – inget saknas, allt är vackert och bekvämt.

al-Qurtubi

Diskuterar *zarabiyy* som en symbol för lyx, och *mabthuthah* som en symbol för överflöd. Han tolkar versen som en poetisk och teologisk bild av paradiset som plats för frid och skönhet.

Moderna kommentarer

Mohammad Knut Bernström

Översätter versen som: "Och mattor som är utbredda", och kommenterar att detta är en bild för paradiset som plats för komfort och estetisk harmoni.

Abdullah Yusuf Ali

Tolkar versen som en poetisk beskrivning av paradiset – där även golvet är vackert och bekvämt. Han ser detta som en del av Guds generositet.

88:17

أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ

HAR DE [som förnekar uppståndelsen] aldrig ägnat en tanke åt kamelens skapnad?

REDAKTIONENS
ANTECKNINGAR

Vers 88:17 uppmanar människan att reflektera över skapelsen – särskilt kamelen – som ett tecken på Guds makt och visdom. Det är en övergång från paradisskildring till kosmisk påminnelse.

Vers 88:17 – أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ

"Ser de då inte på kamelerna – hur de har skapats?"

Teologisk innebörd

Versen markerar en ny sektion i suran: från belöning och straff till reflektion över skapelsen. Gud uppmanar människan att betrakta *al-ibil* – kamelerna – som ett tecken på Hans makt, visdom och konstnärliga skapelse.

- Kamelen är ett vardagligt men mirakulöst djur: tålig, stark, mild, anpassad till ökenliv.
- Teologiskt är detta en påminnelse om att Guds tecken finns överallt – även i det vi tar för givet.
- Versen är en retorisk fråga som väcker förundran och uppmanar till tacksamhet och insikt.

Språklig och retorisk analys

- أَفَلَا (a-fa-la): Retorisk fråga med negation – ”ser de då inte?” – uttrycker förvåning över människans brist på reflektion.
- يَنْظُرُونَ (yanzurun): ”de betraktar”, ”de ser” – verb i presensform som antyder aktiv reflektion, inte bara fysisk blick.
- إِلَى الْأَيْلِ (ila al-ibil): ”på kamelerna” – syftar på ett konkret exempel ur vardagen, särskilt relevant för araberna.
- كَيْفَ خُلِقَتْ (kayfa khuliqat): ”hur de har skapats” – fokus på skapelseprocessen, inte bara resultatet.

□ Retoriskt är versen kraftfull i sin enkelhet. Den använder ett konkret exempel för att väcka metafysisk insikt. Kombinationen av fråga, vardagsdjur och skapelseperspektiv skapar en pedagogisk brygga mellan tro och natur.

Klassisk tafsir

al-Tabari

Han betonar att kamelen är ett tecken på Guds makt: den är stark men lydig, tålig men mild. Versen är en uppmaning till att se Guds visdom i skapelsen.

al-Jalalayn

Förklarar att versen riktar sig till de som förnekar uppståndelsen – de borde reflektera över kamelens skapelse som bevis på Guds makt.

Ibn Kathir

Han beskriver kamelen som ett mirakulöst djur: den bär tunga bördor, lever i hårda miljöer, ger mjölk och kött. Versen är en påminnelse om Guds konstnärliga skapelse.

al-Sa'di

Han ser versen som en pedagogisk uppmaning: att betrakta skapelsen leder till insikt om Skaparen. Kamelen är ett exempel på Guds perfekta design.

al-Qurtubi

Diskuterar att kamelen valdes eftersom den var central i arabernas liv. Han tolkar versen som en uppmaning till att se Guds tecken i det vardagliga.

□ Moderna kommentarer

Mohammad Knut Bernström

Översätter versen som: "Ser de då inte på kamelerna – hur de har skapats?" och kommenterar att detta är en uppmaning till reflektion över naturen som tecken på Guds makt.

Abdullah Yusuf Ali

Tolkar versen som en pedagogisk fråga: kamelen är ett exempel på Guds visdom, och människan borde dra lärdom av det.

وَأِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ

Och åt himlens valv, hur det har rests

REDAKTIONENS
ANTECKNINGAR

Vers 88:18 – وَأِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ

”Och till himlen – hur den har höjts?”

Teologisk innebörd

Efter att ha uppmanat människan att betrakta kamelen (vers 17), riktar denna vers blicken uppåt: mot *al-sama'* – himlen. Det är en inbjudan till att reflektera över Guds skapelse i dess mest majestätiska form. Himlen är ett tecken på Guds makt, ordning och höjd.

- *Rufi'at* antyder att himlen inte bara är hög, utan har höjts med avsikt och kraft.
- Teologiskt är detta en påminnelse om att skapelsen är ett tecken på Skaparens storhet – och att människan bör dra lärdom av det.
- Versen förstärker temat att Guds tecken finns i naturen, och att reflektion över dem leder till tro.

Språklig och retorisk analys

- وَأِلَى السَّمَاءِ (**wa-ila al-sama'**): ”och till himlen” – prepositionsfras som riktar blicken uppåt.
- كَيْفَ (**kayfa**): ”hur” – frågepartikel som uppmanar till reflektion över process, inte bara resultat.
- رُفِعَتْ (**rufi'at**): ”den har höjts” – passiv perfektform från roten ر-ف-ع, som betyder att höja, upplyfta.

□ Retoriskt är versen kort, majestätisk och uppfordrande. Den använder en

enkel struktur för att väcka djup reflektion. Kombinationen av *kayfa* och *rufi'at* skapar en känsla av förundran inför skapelsens ordning.

Klassisk tafsir

al-Tabari

Han tolkar *rufi'at* som att himlen har höjts utan pelare – ett tecken på Guds makt. Han betonar att detta är en uppmaning till att se Guds storhet i skapelsen.

al-Jalalayn

Förklarar att himlen har höjts högt ovanför jorden – utan synliga stöd – vilket visar Guds förmåga.

Ibn Kathir

Han kopplar versen till andra verser där himlen beskrivs som ett tak, höjt utan pelare. Han tolkar detta som ett tecken på Guds perfekta skapelse.

al-Sa'di

Han ser versen som en pedagogisk uppmaning: att betrakta himlen leder till insikt om Guds makt, visdom och omsorg.

al-Qurtubi

Diskuterar *rufi'at* som en aktiv handling – himlen har höjts med avsikt. Han tolkar versen som en teologisk och kosmisk påminnelse.

Moderna kommentarer

Mohammad Knut Bernström

Översätter versen som: "Och till himlen – hur den har höjts?" och kommenterar att detta är en uppmaning till att se Guds tecken i det mest uppenbara: himlen ovanför oss.

Abdullah Yusuf Ali

Tolkar versen som en påminnelse om att himlen är ett tecken på Guds makt och ordning – och att människan bör reflektera över det.

88:19

وَأَلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ

Och åt bergen, hur fast de har förankrats

REDAKTIONENS
ANTECKNINGAR

Vers 88:19 – وَأَلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ

”Och till bergen – hur de har rests?”

Teologisk innebörd

Efter att ha uppmanat människan att reflektera över kamelen (v.17), himlen (v.18), riktas nu blicken mot jorden – specifikt bergen. Dessa massiva formationer är inte bara geografiska fenomen, utan tecken på Guds makt, stabilitet och skapelsens balans.

- *Nusibat* antyder att bergen har rests, placerats med avsikt – inte slumpmässigt.
- Teologiskt visar versen att även det mest massiva i naturen är ett resultat av Guds vilja och design.
- Bergen fungerar i Qur’anen ofta som symboler för stabilitet, fasthet och ibland fruktan inför Guds majestät.

Språklig och retorisk analys

- **وَإِلَى الْجِبَالِ (wa-ila al-jibal)**: "och till bergen" - prepositionsfras som riktar blicken mot jordens mest majestätiska formationer.
- **كَيْفَ (kayfa)**: "hur" - frågepartikel som uppmanar till reflektion över process, inte bara resultat.
- **نُصِبَتْ (nusibat)**: "de har rests", "de har placerats" - passiv perfektform från roten ن-ص-ب, som betyder att resa upp, placera, förankra.

□ Retoriskt är versen kraftfull i sin enkelhet. Den använder ett konkret, visuellt exempel för att väcka förundran. Kombinationen av *kayfa* och *nusibat* antyder att bergen inte bara finns - de är placerade med syfte och precision.

Klassisk tafsir

al-Tabari

Han tolkar *nusibat* som att bergen har rests och förankrats i jorden - ett tecken på Guds makt och visdom. Han betonar att detta är en uppmaning till reflektion.

al-Jalalayn

Förklarar att bergen har rests högt och fast - vilket visar Guds förmåga att skapa stabilitet.

Ibn Kathir

Han kopplar versen till andra verser där bergen beskrivs som "pålar" (awtad) som stabiliserar jorden. Han tolkar detta som ett tecken på Guds perfekta skapelse.

al-Sa'di

Han ser versen som en pedagogisk uppmaning: att betrakta bergen leder till insikt om Guds kraft, balans och skönhet i skapelsen.

al-Qurtubi

Diskuterar *nusibat* som en aktiv handling – bergen har rests med avsikt. Han tolkar versen som en teologisk och kosmisk påminnelse om Guds kontroll över naturen.

Moderna kommentarer

Mohammad Knut Bernström

Översätter versen som: "Och till bergen – hur de har rests?" och kommenterar att detta är en uppmaning till att se Guds tecken i det mest massiva och stabila i naturen.

Abdullah Yusuf Ali

Tolkar versen som en påminnelse om att bergen, trots sin storlek, är skapade och placerade av Gud – och att detta borde väcka vördnad och tro.

88:20

وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ

Och åt jordens [yta], hur den har brets ut

REDAKTIONENS
ANTECKNINGAR

Vers 88:20 – وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ

"Och till jorden – hur den har brets ut?"

Teologisk innebörd

Denna vers avslutar den fyrdelade sekvensen av skapelsebetraktelser (verserna 17–20), där Gud uppmanar människan att reflektera över kamelen, himlen, bergen – och nu jorden. Här betonas hur jorden har *sutihat* – bretts ut, gjorts tillgänglig, beboelig.

- Det är inte en kosmologisk förklaring, utan en existentiell och teologisk påminnelse: jorden är skapad för människans liv, rörelse och försörjning.
- Teologiskt visar versen Guds nåd och visdom i att ha gjort jorden till en plats där människan kan leva, odla, vandra och reflektera.
- Den fungerar också som en implicit uppmaning till tacksamhet och ansvar.

Språklig och retorisk analys

- **وَإِلَى الْأَرْضِ (wa-ila al-ard)**: "och till jorden" – avslutar listan av skapelseobjekt, och förankrar reflektionen i det mest närliggande.
- **كَيْفَ (kayfa)**: "hur" – återkommande frågepartikel som uppmanar till kontemplation.
- **سُطِّحَتْ (sutihat)**: "den har bretts ut", "gjorts plan" – passiv perfektform från roten س-ط-ح, som betyder att breda ut, jämna till, göra till yta.

□ Retoriskt är versen avslutande och jordnära. Den rundar av sekvensen med en bild av tillgänglighet och stabilitet. Kombinationen av *al-ard* och *sutihat* skapar en känsla av trygghet och närhet.

Klassisk tafsir

al-Tabari

Han tolkar *sutihat* som att jorden har bretts ut så att människan kan leva på den – inte nödvändigtvis att den är helt platt, utan att den är funktionellt tillgänglig.

al-Jalalayn

Förklarar att jorden har gjorts plan i den mening att den är beboelig och möjlig att vandra på.

Ibn Kathir

Han betonar att detta inte motsäger att jorden är rund – det handlar om hur den upplevs och används av människan. Versen är en påminnelse om Guds nåd.

al-Sa'di

Han ser versen som en pedagogisk uppmaning: jorden är utbredd, beboelig, rik på resurser – och detta är ett tecken på Guds visdom.

al-Qurtubi

Diskuterar att *sutihah* inte är ett kosmologiskt påstående, utan en poetisk och funktionell beskrivning. Han tolkar versen som en uppmaning till reflektion och tacksamhet.

Moderna kommentarer

Mohammad Knut Bernström

Översätter versen som: "Och till jorden – hur den har bretts ut?" och kommenterar att detta är en uppmaning till att se jorden som ett tecken på Guds omsorg.

Abdullah Yusuf Ali

Tolkar versen som en påminnelse om att jorden är skapad för människans behov – och att detta borde väcka tacksamhet och tro.

[«VERS FÖR VERS TAFSIR KAPITEL 88 al-Ghashiyah](#)

[VERS FÖR VERS TAFSIR KAPITEL 88 al-Ghashiyah DEL-3»](#)

- [Bönen mellan befallning och uphöjelse](#)
- [Regeln om att be i Haram-kläder](#)
- [Att upphöja Allahs befallning är att be](#)
- [Förstå Koranen](#)
- [Lycka eller elände i nästa liv](#)
- [Frågor och svar angående ahl al-Kitabs Kött](#)
- [Rasism: Finns det en lösning?](#)
- [Rasism ur ett islamiskt perspektiv](#)
- [Den raka vägen](#)
- [Ahl al-Sunnahs ståndpunkt gällande den som begår en stor synd](#)